

2

2005

prosinec

PF 2006

Vážení občané,

blíží se konec roku 2005, dalšího společného roku nás všech a života celé naší obce. Jsou před námi vánoční svátky, svátky klidu, pohody a přátelství, které nám umožňují zpomalit tempo života v dnešní tak uspěchané době.

Rád bych využil tento sváteční čas a ohlédl se zpět k uplynulým týdnům a měsícům a sdělil Vám, které plánované akce byly v roce 2005 realizovány.

Podařilo se nám dokončit místní komunikaci k hasičské zbrojnici a přilehlým domům včetně parkoviště. U pomníku padlých byla provedena rekonstrukce autobusové zastávky. Pokračovaly práce na hřišti a byla zahájena výstavba dětského koutku. Úpravy se dotkly i hřbitova, kde byla provedena generální oprava hlavního kříže a postavena část hřbitovní zdi. Na hřbitov byl připojen vodovod z hlavního řádu obce. Finančně nejnáročnější akcí bylo vybudování kanalizace a vodovodních přípojek pro nová stavební místa za Moriskovými.

Za několik málo dní skončí rok 2005, a proto bych Vás rád informoval o tom co nás čeká v roce příštím. Již v březnu zahájíme rekonstrukci místních komunikací – V Lipech, Na kopcích, Pod pivovarem a v Nové ulici. Silnice by měly být dokončeny do 10. července 2006. Bude to stavba velkého rozsahu a dotkne se snad každého z nás. Nejvíce však omezí občany žijící ve výše jmenovaných částech obce. Žádám vás proto o velkou trpělivost a vzájemnou toleranci.

Římskokatolická farnost Dalešice plánuje generální opravu kostela sv. Petra a Pavla v Dalešicích.

Tělocvičná jednota Sokol Dalešice zahájí přístavbu sociálního zařízení v místní sokolovně.

Myslivecké sdružení Dalešice připravuje rekonstrukci víceúčelového zařízení MS v areálu bažantnice pod pivovarem.

Český Telecom, a.s. provede přeložku nadzemních telefonních kabelů a rozvody uloží do země. Jedná se o úsek od sokolovny směrem na Kordulu po pravé straně za Novou ulicí a v úseku nových stavebních míst za Moriskovými.

Pivovar Dalešice, a. s. plánuje výstavbu ubytovacího zařízení hotelového typu v půdních prostorách pivovaru.

Kraj Vysočina připravuje opravu silničního mostu přes říčku Mocla na úseku silnice Dalešice – Hrotovice.

Investiční plány v naší obci pro rok 2006 jsou velké. Přejeme si a uděláme pro to maximum, aby se co nejvíce akcí skutečně podařilo realizovat a aby naše obec vzkvétala ke spokojenosti nás všech.

Vážení spoluobčané, dovoluji vám, abych vám do nového roku 2006 popřál jménem svým i jménem celého zastupitelstva především pevné zdraví, osobní štěstí, spokojenost a pohodu.

Jaroslav Zadražil
starosta obce

Něco z historie spoření v Dalešicích

Již naši předkové věděli, že je dobré myslet na zadní kolečka a že každá uspořená koruna či šesták, se může hodit v horších časech. Věděli také, že pro úspory není zrovna nejvhodnějším místem domácí strožok či punčocha. A aby bylo kam peníze ukládat, byl v Dalešicích založen spořitelní spolek – „Záložna Reiffeisenova“.

Spolek byl založen z popudu a iniciativy místního faráře, arcikněze Aloise Wolfa a jeho kaplana Bohumila Simonidese.

Na ustavující schůzi, která byla 25. března roku 1899, se do spolku přihlásilo jedenadvacet zakládajících členů. Byli nejen z Dalešic, ale i ze Stropěšína a ze Slavětic. Nejprve zvolili představenstvo a dozorčí radu.

Starostou spolku se stal rolník Matěj Kovář z Dalešic čp. 1, jeho náměstkem František Hájek, rolník ze Slavětic. Dalšími členy představenstva byli Jan Čaněk a Václav Veselý z Dalešic.

Za předsedu dozorčí rady byl zvolen arcikněz P. Alois Wolf, místopředsedou hostinský František Kalina. Dalšími členy dozorčí rady se stali Václav Tržil, rolník ze Slavětic, František Stuchlík, rolník z Dalešic, Konrád Seidl učitel a Petr Dufek rolník, oba ze Stropěšína. Pokladníkem se stal kaplan Bohumil Simonides.

Spolek si během krátké doby vydobyl velmi dobrou pověst a tak velmi rychle přibývali další členové. V roce 1900 to byli 44 členi, v roce 1903 pak 59 členů a v roce 1906 už 80 členů.

Samospráva spolku se postupem doby vyvíjela a zdokonalovala.

Obrát peněz v záložně neustále vzrůstal. Například v prvním roce to bylo 16.374 koruny, v roce 1905 už 137 893 koruny.

První úřadovna byla v jedné místnosti v zámku. Členové a byli to převážně hospodáři na zemědělských usedlostech, garantovali přijaté úspory svými majetky. Úředním dnem bylo nedělní dopoledne.

Jednou z metod ochrany peněžního trezoru bylo rozsypaní jemného popela kolem trezoru. Předpokládalo se, že případné otisky nohou by pak podle srovnání velikosti mohly při vyšetřování napomoci při usvědčení pachatele.

Už tehdy bylo uchovávání větší částky velkým lákadlem pro zloděje. Také k vykradení peněžní hotovosti došlo. Zloděj ve vrstvě popela stopu skutečně zanechal. Podezřelý ze spáchání loupeže však při usvědčování a přeměňování otisku nohy stopu rozmázl, takže hlavní důkaz byl zničen a pachatel nemohl být usvědčen.

Aby se předešlo dalším možným ztrátám a aby se zlodějům zamezilo opakování podobných kousků, byla úřadovna spolku přemístěna do hostince u Stejskalů. Zde byla pod neustálým dohledem a tím také bylo znemožněno její vykradení.

V této době byl vedoucím úředníkem

v záložně p. Ferdinand Štěrba, správce statku na Nových Dvorech. Do Dalešic dojížděl každou neděli na kole.

Spořitelní spolek nejen spravoval úspory tam vložené, ale také půjčoval peníze na úrok a vystavoval spořitelní vkladní knížky. Vše podléhalo kontrole nejen členů spolku, ale i kontrolám z okresní pobočky, které byly velmi časté.

Účetní zápisy i zápisy do spořitelních knížek byly prováděny krasopisně, písmem s ozdobnými vlásenkami a zakulacenými bříšky. Tedy žádné klikyháky. Po zapsání byly záznamy zasypany jemným pískem z nádoby připomínající cukřenku. Po zaschnutí inkoustu byl písek z listiny sfouknut. Tento úkon nahrazoval pozdější piják.

Krátce po rozpadu Rakousko-Uherska a vytvoření Československé republiky se tato Reiffeisenova záložna přejmenovala na Spořitelní a záloženský spolek.

Spoření i jen malých částek bylo všemožně podporováno, klientela se zvětšovala a úřadovna v hostinci U Stejskalů čím dál více přestávala vyhovovat potřebám záložny.

A tak bylo v roce 1931 přistoupeno ke stavbě dlouho uvažované nové budovy, která by sloužila pouze potřebám záložny. Je to dům čp. 182 naproti zámku a dnes v něm bydlí rodina pana Ivo Blechy. My starší tomu domu stále říkáme „rajfajsenka“.

V budově byla nejen úřadovna s čekárnou, které sloužily běžnému provozu záložny, ale i místnost ke schůzování. Zákazníky záložny oddělovala od úředníka dřevěná přepážka s okénky. Ta sem byla přenesena z bývalé úřadovny od Stejskalů a dosloužila až do úplného ukončení provozu.

Součástí byl i služební byt pro výkonného správce. Do něj se jako první nastěhoval již zmíněný pan Štěrba, který ukončil správcování na statku a coby penzista, pracoval pro zdejší záložnu.

Po jeho odchodu se do „rajfajsenky“ nastěhoval další správce a to pan Alois Málek. Ten přišel do Dalešic se svojí rodinou v roce 1939 ze Znojma po zabrání Sudet německou armádou.

Po válce se rodina pana Mála vrátila do osvobozeného pohraničí a do uvolněného bytu se nastěhovala rodina pana Bedřicha Procházky. Ta prováděla ve služebních místnostech pouze úklid. V poválečné době utrpělo spoření na své důvěryhodnosti citelný šrám. Veškeré vklady byly tehdy prohlášeny za tzv. „vázané“. To prakticky znamenalo nedobytnost uložených peněžních částek.

Po roce 1948 převzal a garantoval veškeré peněžnictví stát. Vznikla Československá státní spořitelna a v Dalešicích bylo její jednatelem. K dalšímu ofesu v peněžnictví došlo v roce 1953, kdy byla provedena měnová reforma, přestože ještě v předvečer této

reformy ujišťoval občany tehdejší prezident republiky Antonín Zápotocký v rozhlasovém projevu, že naše měna je pevná.

Velmi dlouho vedl místní jednatelem spořitelny účetní pivovaru pan František Novák, s jehož jménem je spjata dlouhá éra fungování spořitelny v Dalešicích. Po jeho smrti v roce 1972, se po krátkém přerušení provozu ujala vedení zdejší úřadovny paní Miroslava Kolouchová z Hrotovic. Nevydržela zde dlouho a za přepážkou se objevila paní Marie Kopečná. Ta vedla jednatelem 2 roky. Po ní přišla paní Marie Kaislerová. Její působení také nemělo dlouhé trvání a předala pokladní trezor a spořitelní agendu paní Zdence Kalinové. A poté dochází k poslednímu střídání u okénka, ke kterému přistupovala řada klientů spořitelny po dlouhou řadu let.

To už se však stahovala černá mračna nad naší úřadovnou. Vedení spořitelny usoudilo, že jednatelem v naší obci je pro ně neefektivní a přistouplilo k jejímu uzavření. Stalo se tak v roce 1980 za úřadování paní Jitky Horákové, která zdejší jednatelem právě vedla.

Jistě nerada naposledy zhasla světla, naposledy otočila klíčem v zámku dveří „rajfajsenky“. Již nikdo nemohl přijít uložit, vybrat, založit novou vkladní knížku, či připsat úroky. Skončilo tak více než osmdesátileté trvání organizovaného spoření a finančních služeb přímo v Dalešicích.

Budovu jako nepotřebnou prodala Spořitelna rodině Procházkových, která tam stále bydlela. Později ji zakoupil již zmiňovaný p. Ivo Blecha, který ji vlastní dodnes.

V současnosti musí naši občané využívat služeb pobočky spořitelny v Hrotovicích nebo v Třebíči.

Že je podnikání v peněžnictví i v nynějších časech zajímavá a výnosná činnost o tom svědčí i řada podvodně vytunelovaných bank a peněžních ústavů po „Sametové revoluci“.

Peněžnictví se neustále vyvíjí, nabídka služeb se stále rozšiřuje. Dnes už není žádný problém ovládnout bankovních účtů z domu pomocí počítače přes Internet. Velmi dobré a potěšující je pro každého při finančních transakcích, když má na kontě sumu, která má co nejvíce nul. Přejí všem tučná finanční konta.

S pomocí kroniky a pamětníků, kterým děkuji za ochotnou spolupráci, sepsal

RŠ

PS.

Při pátrání po některých naprosto běžných údajích, starších více jak 30let, jsem se přesvědčil, že úředníci spořitelny hledají všemožné výmluvy a kladou takové překážky, že odradí každého, kdo chce něco zjistit z jejich archivu. Odradili i mne.

Oprava hlavního hřbitovního kříže

Koncem měsíce září a v říjnu se uskutečnila generální oprava hlavního hřbitovního kříže. Kříž stojí na našem hřbitově již od roku 1763, tedy od doby, kdy byl hřbitov založen a kdy se na něm začalo pohřbívat. Do tohoto roku se pohřbívalo na hřbitově, který se rozprostíral kolem farního kostela.

Po stu letech, tedy v roce 1863, prošel tento mohutný kříž důkladnou opravou, při které mimo jiné byla poničená spodní část podstavce a nahrazena kopií původní části.

Je to vidět a poznat na první pohled. Horní část kříže je zhotovena z mušlového vápence, zbytek pak je z pískovce.

Na další opravu čekal kříž až do letošního roku, tedy dlouhých 142 let. Víme, že kříž byl nakloněn, korpus Krista měl opadané prsty na rukou a nohy zdobila velká prasklina. Na celkovém špatném stavu se projeví nepříznivé povětrnostní podmínky, kterým byl kříž dlouhodobě vystaven. Kříž na místě držel jen zábrakem a bylo pouze otázkou času, kdy by se doslova rozsypal.

Oprava byla svěřena restaurátorovi p. Martinu Kovaříkovi ze Svratky. Před léty už v Dalešicích zrestauroval a doslova zachránil roztržitěnou sochu sv. Rocha, která stojí na Korduli. Po rozebrání kříže pomocí velkého autojeřábu se zjistilo, že kříž stál na velmi špatném základu, který byl tvořen cihlami, které byly pospojované vápennou maltou. Rovněž se zjistilo, že původní podstavec

obepínaly dva stupně kol dokola. Během času a zřejmě postupným navyšováním terénu se stupně propadaly. Nakonec jeden zmizel v zemi úplně, další pak byl v úrovni terénu. Vrchní díl kříže vyžadoval opravu v dílně mistra Kovaříka, kam si jej také odvezl. V posledním říjnovém týdnu byl kříž opět zkompletován a usazen na nový, pevný základ.

Další drobné úpravy na něm budou pokračovat. Především bude zvýrazněn nápis o velké opravě z roku 1873 a ve spodní části soklu bude vytesán nápis o opravě v roce 2005. Restaurátor pan Kovařík náš kříž zhodnotil těmito pochvalnými slovy: „Je to cenné dílo a velmi pěkná a kvalitní řemeslná práce. Takových křížů se najde opravdu málo a můžete být rádi, že jej zde máte“.

Určitě je nyní nepřehlédnutelným monumentem našeho hřbitova. Je to skutečný a krásný hlavní hřbitovní kříž. Doufám, že takto opravený a zrenovovaný vydrží na svém místě po mnoho dalších let. Budoucím generacím jej předáváme v pořádku a všem, kteří se zasloužili o toto dílo patří upřímné poděkování.

Výsledek mistrovské práce může posoudit každý návštěvník hřbitova.

Celkové náklady na opravu činily 129 tisíc Kč. Výše dotace od mikroregionu Hrotovicko byla 53 tisíce Kč, příspěvek obce Slavětice činil 20 tisíc Kč. Obec zaplatila 56 tisíc Kč

RŠ

Víte, že...

- V úterý 13. září v 15.00 hod. došlo k přepadení pošty v Dalešicích. Lupič si odnesl v hotovosti přes 20.000,- Kč.
- V pátek 2. prosince v 18.00 hod. se uskutečnil v místní sokolovně koncert dechové hudby Mutěňané – Čejkovjané.
- Dne 31. prosince 2005 končí platnost občanských průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných do 31.12. 1994. V těchto občanských průkazech je vyznačena doba platnosti bez omezení nebo platnost prodloužena bez omezení. Konec platnosti občanských průkazů k 31. 12. 2005 se nevztahuje na občany narozené před 1. lednem 1936.
- Agentura kompletní domácí péče DIANA poskytuje kompletně zdravotní a sociální služby v domácím prostředí klientů. Pečuje o klienty závislé na pomoci druhé osoby, o osoby se zdravotními, duševními nebo kombinovanými poruchami. Domácí zdravotní péče je hrazena ze zdravotního pojištění. Tel. : 568 808 227, 568 443 341, 606 645 068.
- Podpisový protest proti zrušení požární stanice Hasičského sboru v Hrotovicích podepsalo 82 občanů z Dalešic.
- Ve výši 98.715,- Kč byla zrekonstruována autobusová zastávka u pomníku padlých před školou.
- Ambulantní svoz nebezpečných odpadů v roce 2006 se uskutečnil ve dnech 24. března a 15. září.

J.Z.

Vánoční čekání v naší školce

Ačkoliv právě ve chvíli, kdy tvořím tento článku, do oken bubnuje déšť a venku to vypadá všelijak, jenom ne vánočně, přece jen už to velcí i malí nějakou dobu cítí v kostech – blíží se nejkrásnější svátky v roce. Tento čas má v sobě cosi tajemného, něco, co nemůžeme přehlédnout ani přes ten největší shon a hory vanilkových rohlíčků. My ve školce cítíme tu atmosféru nejsilněji. Děti už od konce listopadu vyprávějí, co všechno namalovaly Ježíškovi a netrpělivě čekají, jestli si pod stromečkem budou moci odškrtnout alespoň některou položku z mnohdy nekonečného seznamu. (Teď malý test pro rodiče školkových dětí – jestli pak poznáte v některém mnou odposlouchaném přáníčku právě tužbu svého potomka? Myška pískomil, čurací a brečící panenka, autodrůba, aktovka do školy, opravdové štěňátko, mazlíček veliký medvěd, dětská malovátko, činčila – a to je pouze krátká ukázka dětské tvořivosti). Aby nám prosincové čekání rychleji uběhlo, navštívili jsme hned 1. prosince společně se školou divadelní představení v Třebíči. Děti se tu srozumitelnou formou seznámily s lidovými zvyky, na které se už v současnosti zapomnělo. Nebo snad víte, kdo to byl a proč před Vánoce chodil Ambrož nebo Mikuláška? Do školky nám pak za okno přinesla jedna z už také pozapomenutých postavíček – Barborka – sladký adventní kalendář a hravího Santa Clause, který děti až do Vánoc spolehlivě budil po spaní svými, nutno říci, značně pronikavými melodiemi. Pak už přišel na návštěvu Mikuláš s andílky a jejich - trochu s obavami – očekávaný pekelný doprovod. Pár slížeček sice ukápol, ale básničku nebo písničku vyslechl Mikuláš ode všech. Však se pak dětem odměnil sladkou nadílkou a ujištěním, že příští rok je tady zase jako na koni.

S dětmi jsme v dalším týdnu upekli perníčky a s maminkami nebo staršími sourozenci je zdobili. Poleva se nám sice trochu nepovedla, ale snad to cukroví na chuť neubralo.

V zapomnění u nás neupadly ani další vánoční zvyky. Každý den jsme zapalovali svíčky na adventním věnci, pod stromkem zpívali koledy a svítili si přáníčkovými prskavkami. Pak se však mezi nás do té předvánoční pohody vetřel nějaký obzvlášť zlomyslný bacil a pěkně nám vyvilnil školkou. Doufám, že se sejdeme alespoň poslední den před zimními prázdninami, kdy si děti vymění dárčky, připraví si hostinu z vánočního cukroví a také budou vyhlížet, co jim Ježíšek nadělí ve školce. Letos si ještě navíc připravily překvapení pro rodiče, které jim chtějí tajně dát pod stromek. Je to -, ale ne, pšššš, to rozhodně neprozradím, to je vánoční tajemství a musí se odhalit až na Štědrý den.

Tak Vám alespoň popřeji krásné Vánoce, do nového roku hodně zdraví, už žádné další bacily zákeřňáky a ať máme i v čase mimovánočním na mysli slova básničky, kterou jsme se učili s dětmi jako malou prosbu Ježíškovi: „Ať jsou všichni v celém roce, takoví jak na Vánoce. Ať jsou milí, miň se mračí, děkuji Ti, to mi stačí.“

Lada Čapounová – učitelka MŠ

Místní organizace Českého zahrádkářského svazu

V soutěži „Rozkvetlá ulice“ byly v letošním roce úspěšné a ocenění získaly tyto pěstitelky:

1. místo paní Božena Veselá
- za bohatě a dlouho kvetoucí muškáty
2. místo paní Zdeňka Vlčková
- za krásně upravený balkon
3. místo paní Dana Baumanová
- za celkovou květinovou výsadbu

Srdečně blahopřejeme a přejeme hodně pěstitelských úspěchů.

Za MO ČSZ Vorlová Pavla

Úspěšní pěstitelé

Skoro každý ví, že každoročně na podzim probíhá v Litoměřicích celostátní zahrádkářská výstava s názvem „Zahrada Čech“. Ale málokdo ví, že mezi oceněnými pěstiteli na této výstavě byli i naši spoluobčané. V letošním roce se na pátém místě umístil se svým kedlubnem Gigant o váze 10,75 kg pan Petr Dobrovolný. Byl odměněn přímo na výstavišti diplomem a věcnou cenou.

Předávání uváděl známý bavič Josef Náhlavský a televizní moderátor Jiří Vrba.

V loňském roce pak jeho manželka Eva obsadila dokonce místo třetí, opět s kedlubnem Gigant. Tentokrát však jako raritní výpěstek, kdy za každým lupenem vyrostla další bulva, v počtu asi 20 kusů. Rovněž i ona obdržela diplom a věcnou cenu, motorové kolo.

O výsledcích hodnocení na výstavě psal obsáhle časopis „Zahrádkář“, kde byly i fotografie z předávání ocenění.

Úspěšným pěstitelům blahopřejeme a přejeme další dobré výsledky v pěstitelské činnosti.

RŠ

Nedoceněná práce

Nelze přejít bez povšimnutí jednu důležitou věc. A sice to, že v naší obci fungují dvě organizace, které kromě jiného, se dlouhodobě věnují výchově mladých.

Je to „Sbor dobrovolných hasičů“ a „TJ Sokol“. V obou spolcích především školní děti smysluplně naplňují svůj volný čas. Co je také podstatné, získávají tam řadu dovedností a znalostí, které se jim budou hodit i v dalším životě. Toto je sice pěkné konstatování, ale to vše by nebylo bez obětavé práce těch, kteří věnují této činnosti svůj volný čas, kolikrát i na úkor svých vlastních rodin. Jsou to obětavci, kteří dobrovolně a zadarmo se věnují práci s dětmi. Jedinou odměnou jsou jim dobré výsledky jejich svěřenců a také radost samotných soutěžících, kterou mají při dosažení i malého úspěchu.

Soutěže jsou především v sobotu a v neděli a tak nejen návky ve všední dny, ale i víkendy padnou na reprezentaci těchto organizací, tedy i naší obce.

A tak chci těmto obětavým cvičitelkám, cvičitelům, instruktorům, vedoucím, prostě všem těmto snaživcům vyseknout hlubokou poklonu a upřímně jim poděkovat za vše, co pro naši mládež dělají. Není to samozřejmostí.

Za jejich aktivitu i dobré výsledky si zaslouží nejen úctu a vděk, ale především povzbuzení do další práce. Jen oni sami vědí, jak je práce s dětmi po všech stránkách náročná, jak není jednoduché ukázat dnešní živé a čiperné děti.

Přeji všem, kdo se práci při formování a výchově mladých věnují, do další činnosti hodně sil a elánu a též hodně zájmu o Vaši činnost od rodičů i od dětí samotných. Přeji pevné nervy a pochopení Vašich rodin.

Díky za úspěšnou reprezentaci Dalešic při sokolských a hasičských soutěžích.

Ať se Vám daří i nadále.

RŠ

I v zahraničí jsou Dalešice

V polovině listopadu dorazila na OÚ dopisní obálka, ofrankovaná polskými známkami. Její obsah byl překvapivý. List s hlavičkou „Spolek přátel Dalešic“ sděloval, že zjistili, že v Česku existují obce téhož jména jako jejich polské Daleszyce a proto se pokoušejí navázat s naší obcí kontakt, chtějí se sprátně a poznat naši obec. Daleszyce jsou městečko ležící asi 250 km od pohraničního přechodu v Těšíně. Poblíž je město Kielce o velikosti asi naší Třebíče.

Jejich iniciativa je jistě chválná a určitě by nebylo na škodu poznat, jak vypadají ty polské Daleszyce a jak žijí polští „dalešáci“. I my bychom jim měli u nás co ukázat. Ale to jsou věci dalšího vývoje.

Máme v Česku ještě tři jmenovce. Jedny Dalešice leží u Benešova a další najdeme u Nymburka. Obojí jsou menší osady bez vlastního OÚ. Jediné Dalešice, které mají svůj vlastní OÚ se nachází nedaleko Jablonce nad Nisou. Je to velmi pěkná podhorská víska v kopcovitém terénu s domky roztroušenými na větším prostoru. Před válkou byly osídleny převážně obyvateli německé národnosti. Mají 150 stálých obyvatel. Hodně domů vlastní sezónní chalupáři. Jejich starosta p. Hujer přijede v létě určitě k nám, alespoň tak přislíbil. Jak vidno, zájem o naši obec je nejen od našich českých Dalešic, ale i ze zahraničí.

RŠ

V souvislosti s přípravou a konáním „Postřižinového koncertu“ v našem pivovaru, se jméno naší obce objevovalo velmi často ve všech sdělovacích prostředcích. Tato akce byla jednou ze součástí „Mezinárodního hudebního festivalu Petra Dvorského“, jehož centrem jsou Jaroměřice n/R.

Pořádající agentura ARS Brno využila 25. výročí od natáčení známého filmu „Postřižiny“ v Dalešicích a uspořádala koncert v naprosto netypickém prostředí pivovarského nádvoří.

Kapacita dvora byla vyprodána již tři týdny před koncertem. Jistě k tomu přispělo hvězdné obsazení pořadu. V celém světě známý pěvec Peter Dvorský, oblíbený bavič a herec Miroslav Donutil, úspěšný a žádaný režisér Jiří Menzel a sympatická herečka Magda Vašáryová, to byly ty magnety, které přitáhly návštěvníky z blízkého i dalekého okolí.

Poslední dny před koncertem se pivovarské nádvoří rychle měnilo. Byly přivezeny a usazovány židle a lavice. Pracovníci fy Bohemia přivezli nové klavírní křídlo, které pak mistr ladič připravoval ke koncertu. Osvětlovači instalovali a zkoušeli osvětlovací techniku a zvukaři zase ozvučovací aparatury. To vše za dozoru režiséra pořadu p. Chudoby, který neustále pocházel a různě postával uprostřed příprav. Jediným otazníkem zůstávalo počasí i když předpověď na den konání koncertu byla příznivá, ale jako každá předpověď, byla bez záruky.

Jako první v den koncertu přijel po poledni M. Donutil s manželkou a s nimi i Peter Dvorský. Vzápětí pak i Jiří Menzel,

který se na místo filmování vrátil po pětadvaceti letech a přivezl sebou novou, o 40 let mladší manželku.

Po obhlídce pivovarského areálu a po pracovní poradě, kterou měli účinkující s režisérem pořadu, jsem postupně oslovil všechny protagonisty s prosbou o zápis do naší obecní kroniky. Všichni ochotně a vstřícně vyhověli.

Magda Vašáryová přijela až v podvečer. Přestože je vysokou diplomatkou, auto si řídila sama. Také ona se do kroniky zapsala, prošla areálem, zakoupila si u stánku kuřecí řízek a při jeho konzumaci odpovídala na zvědavé otázky reportéra deníku Vysočina.

S přibývajícím soumrakem se nádvoří začalo zaplňovat. Mezi návštěvníky jsme poznali též hejtmana kraje Vysočina Miloše Vystrčila, bývalého ministra dopravy Jaromíra Šlinga, krajskou radní Marii Černou, starosty měst a obcí ze širokého okolí i řadu známých podnikatelů.

Během koncertu na krátko zahrozily dešťové kapky, ale jak se vztýčily nad hlavami diváků deštníky, déšť ustal.

Po úspěšném skončení pořadu, který byl prokládán též ukázkami z filmu Postřižiny, byli účinkující odměněni dlouho-trvajícími potleskem.

Producent festivalu prozradil, že Dalešice budou i v příštím roce dějištěm jedné z jeho částí. Bude to zřejmě pořad, při kterém zazní píjáčké písně a písně o pivu, které se do stylového prostředí budou jistě hodit. Jména účinkujících ponechal v tajnosti. V každém případě se můžeme těšit na další pěkný kulturní zážitek. RŠ

Postřižinový koncert

Nový zdroj vody na hřbitově

Před svátky Všech svatých a Dušiček se na hřbitově pracovalo na přivedení vody přímo z vodovodního řádu. Dosud voda dlouhodobě přitékala na hřbitov ze sousedství potrubím z domu pana M. Potůčka.

Nyní byla voda zavedena i do zadní části hřbitova, aby odpadlo přenášení konví přes celý hřbitov.

Za toto vylepšení je třeba poděkovat panu Ing. Bronislavu Valovi a jeho stavební firmě Vstav, která práce provedla. A co víc, práce provedla sponzorsky, včetně dodávky veškerého potřebného materiálu.

Tato akce nebyla jediná. Již několikrát v minulosti vyšel Ing. Vala naší obci maximálně vstříc. Byl vždy ochoten jednat o podmínkách s nejvyšší mírou výhodnosti pro obec. Za jeho velkorysost jsme mu velice vděční a těšíme se na další spolupráci s ním.

RŠ

Ohlédnutí za letošní poutí

Při vzpomínce na letošní pout' a především na tradiční obchůzku po obci je třeba vyslovit poděkování všem mládežníkům, kteří se této obchůzky zúčastnili.

Přišli v hojném počtu a vše probíhalo bez zádrhelů, rušivých momentů a v plné slušnosti. Velmi mile překvapili svým přístupem a také výdrží.

Mládežníci, byli jste výborní, díky!

RŠ

V předvečer svátku sv. Mikuláše navštívila jeho družina i obecní úřad.

Pivovar

Fungující pivovar bereme už jako běžnou, všední věc. Ale i v pivovaru dochází ke změnám. Tou nejpodstatnější byla změna v osobě sládky. Při rozhodování kdo obsadí tuto pro pivovar klíčovou funkci, měli majitelé více než šťastnou ruku. Před rokem nastoupil na toto místo pan Zdeněk Reska. Je to zkušený pivovarský odborník a výtečný manažer. Správný člověk na správném místě.

Pod jeho vedením nabral pivovar druhý dech a výstav piva se k nemalé radosti majitelů stále zvyšuje. Spolu s podsládkem panem Karlem Vavrečkou dokáží vařit pivo stabilně dobré chuti.

Při vaření dalešického piva jsou použity pouze přírodní substance. Ječný slad, pitná voda, žatecký chmel a várečné kvasnice. Žádné náhražky, ani chemické přípravky se nepoužívají.

Pivovar vyrábí tři druhy piva. 11% světlý ležák, filtrovaný, nebo kvasnicový a 13% tmavý speciál a 13% světlý speciál. Obě piva jsou nefiltrovaná.

Cím dál tím více je oblíbená Pivovarská restaurace. Svědčí o tom nejen zaplněné parkoviště auty a autobusy, ale i tabule u vchodu, která často hlásá „Dnes zavřeno – uzavřená společnost“. A právě při současném zvýšeném zájmu je počítováno nedoděláním naplánovaného vedlejšího sálu. Ani kultura nepřišla zkrátka a Pivovarské kulturní léto se pyšnilo takovými akcemi, jako byl Postřižínový koncert, řezbářské sympozium či koncert skupiny Poutníci.

V roce 2006 se můžeme těšit už na čtvrtý ročník Pivovarského léta. Už na začátek roku jsou připraveny dvě hudební akce do pivovarské pivnice.

V pátek 20. ledna 2006 v 19.00 hod. vystoupí skupina „TY SYČÁCI“ a v pátek 17. února 2006 v 19.00 hod. se představí písničkář „PEPA NOS“

Úspěšný rozvoj pivovaru a jeho prezentace v médiích přináší větší povědomost o naší obci i mimo náš region.

RŠ

Tradiční divadelní představení

Již posedmé připravily děti navštěvující cvičení v naší TJ SOKOL předvánoční divadelní představení pohádky, tentokrát s názvem „Čertovská růže“. Již po sedmé se zaplnil sál diváky. A bylo se na co dívat. Výkony dětských herců jsou rok od roku lepší, vyzrálejší. Řada z nich předvedla naprosto přesvědčivé, doslova nadprůměrné výkony.

Pro děti je takové veřejné vystoupení dobrou průpravou pro další život. Dokáží se vžít do role přidělené pohádkové postavy, ztratí trému, otkají se. Není to jednoduché předstoupit před zaplněný sál, odkud se na ně upírá tolik párů očí. Zvládly to od prvního vystupu, až po závěrečnou písničku skvěle.

Dětem patří poděkování a také obdiv za úsilí, které věnovaly nácviku. Bylo třeba naučit se velké množství textu, to vše nad rámec jejich školních povinností. Vše pak bylo nutno sladit do harmonického celku.

Poděkovat je třeba i rodičům dětí za podporu, povzbuzení a také za pomoc při tvorbě kostýmů.

A v neposlední řadě zaslouží poděkování a uznání všichni ti, kteří obětovali svůj volný čas k nácviku a nadchli děti pro toto vystoupení. A nejen to. Bylo třeba připravit jeviště, připravit sál a bylo nutné vyrobit řadu kulís a předmětů potřebných na scénu. Dobré dílo se zdařilo, z čehož měli radost všichni. Naši malí herci na jevišti spolu se všemi, kdo se na představení podíleli i my diváci v sále. Dlouho trvajícím potleskem jim byl odměnou.

Bude i osmý ročník divadelního představení v roce 2006? Měl by být, vždyť protagonisté získali další zkušenosti a diváci si už zvykli na to, že jeden předvánoční večer jim zpříjemní sympatické divadelní představení našich malých herců.

RŠ

Do nového roku

Zanedlouho doobracíme a dočteme poslední stránky v knize, která se jmenuje „ROK 2005“.

Po přečtení každé knihy většinou zhodnotíme, jaká byla. Dobrá, či špatná? I knihu s názvem „Rok 2005“ budeme hodnotit. Určitě tam byly stránky veselé, ale i takové normální, zcela běžné, stránky truchlivé, překvapivé, či takové, které nás rozzlobily. Také stránky plné očekávání, stránky naděje i zklamání.

A jaká bude ta kniha s názvem „Rok 2006“? To bohužel nevíme. Ale přejeme si, aby pomyslné stránky představující jednotlivé dny, byly plné optimizmu, plné dobré pohody, aby v nich bylo co nejméně špatných zpráv. Přejeme si také, aby tam byla velká přehršle dobrých a ještě lepších událostí, fůra spokojenosti a hlavně, abychom ty každodenní stránky mohli v pevném zdraví obracet od 1. ledna až do Silvestra.

Všem dalešickým občanům a příznivcům Dalešic přeji, aby kniha „Rok 2006“ jim přinesla na všech 365 stránkách jen zajímavé, radostné a pohodové počtení!

RŠ

Každý den jeden úsměv

V polovině listopadu navštívil naši obec 1. místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Jan Kasal. Návštěva Dalešic byla jednou ze zastávek při cestě po jeho volebním obvodu. U nás ještě nikdy nebyl a tak si naši obec podrobně prohlédl. Nikoliv z okénka automobilu, ale pěší pochůzkou. Prohlédl si kostel, kde obdivoval staré nástěnné fresky, prošel objektem fary a svižně vyšlápl kopec ke kapli. Bylo zima, ale zato byl odměněn krásným pohledem na naši vísku. Prohlídka kaple překvapí každého návštěvníka a líbila se i panu poslanci. Kde jinde zakončit pochůzku po Dalešicích než v pivovaru. Prohlídka provozu i krátké posezení v pivnici ohodnotil těmito slovy. „Tak za to se stydět nemusíte, sem můžete přivést úplně každého“.

Přestože je vysoce postaveným politikem, jeho chování a jednání bylo velmi přátelské, neskrýval dobrou náladu a byl po celou dobu více jak tři hodin, milým společníkem. I taková maličkost jakou je přesnost o něčem vypovídá. Z auta, které si sám řídil, vystupoval spolu se svým asistentem před OÚ přesně v ohlášenou dobu. Na závěr své návštěvy se zapsal do obecní kroniky.

Mimo jiné napsal „Přeji všem občanům Dalešic vše dobré a každý den alespoň jeden úsměv“. Tímto Vám jeho přání tlumočíme.

RŠ

V Sokole od září do prosince

Po prázdninách jsme se zúčastnili závodu v přespolním běhu Matyáše Žďárského. V listopadu už začaly sokolské soutěže. V Jihlavě byl župní přebor v plavání. I když nemáme možnost trénovat v bazénu jako děti z Třebíče a Jihlavy, přesto vybojoval Pepa Potůček zlatou a Pavlína Valová a Vojta Veselý bronzové medaile! Prosinec byl na akce nejbohatší. Nejdříve bojovali mladší žáci ve florbalovém turnaji v Kněžicích a přivezli stříbro!

Poté naši malí gymnasti soutěžili v dvojboji na „Borovinském vodníčkovi“ a opět úspěšně. Tomáš Vyletěl byl prvním, Jiří Čtvrtníček druhý, Dominik Libal třetí.

S rokem 2005 jsme se rozloučili v sobotu 17. prosince tradiční vánoční besídkou. V úvodu mladší děti předvedly tři veselé tanečky a pak už přišlo to hlavní – divadelní pohádka. Tentokrát méně známá, ale stejně tak povedená jako ty předešlé – Čertovská růže. Všem, kteří s ní pomohli mnohokrát děkuji!

Jim i všem ostatním přeji pěkné svátky a nashledanou v novém roce 2006.

Nazdar!

RNDr. Josef Potůček
starosta TJ Sokol Dalešice

Vodovod a kanalizace pro nová stavební místa

V červenci t. r. byly dokončeny stavební práce technické infrastruktury pro nová stavební místa za Moriskovými. Jednalo se především o prodloužení kanalizačního řádu v délce 83 m a napojení vodovodní přípojky ke každé parcele. Stavební práce provedla firma V-Stav Hrotovice a celkové náklady činily 643 749,- Kč. Z toho Svazek obcí vodovody a kanalizace se sídlem v Třebíči uhradil 200 000,- Kč a od Nadace Duhová energie jsme získali částku 179 000,- Kč.

Veškeré inženýrské sítě pro stavební místa jsou zainvestovány a uloženy do země kromě telefonních kabelů, které zůstávají stále připevněny na betonových sloupech bývalého elektrického vedení. Po mnoha urgencích Český Telecom, a. s. přislíbil v roce 2006 přeložit telefonní kabely do země. K dnešnímu dni jsou 4 parcely prodány a na dvou z nich již vyrostla hrubá stavba rodinných domů. Další tři volné parcely o výměře 671 m² a jedna parcela o výměře 660 m² čekají na nové zájemce.

Cena pozemku v této lokalitě byla stanovena zastupitelstvem obce na 55,- Kč/m².

JZ

Tříkrálová sbírka

Po celé České republice a také v naší obci budou opět v období Tří králů ve dnech 1.-8. ledna 2006 chodit mladí koledníci v doprovodu dospělých s koledou, malým dárkem a pokladničkou vybírat příspěvky na charitativní účely. Znovu se totiž bude konat Tříkrálová sbírka s cílem pomoci bližnímu v nouzi u nás i v zahraničí.

Sbírka je už pátým rokem organizována Českou katolickou charitou s povolením ministerstva vnitra ve spolupráci s městskými a obecními úřady. Účelem je získat finanční prostředky pro činnost charitních zařízení v daném regionu a umožnit tak zdejším občanům podílet se na místních charitativních projektech. V letošním roce 7. ledna v naší obci bylo vybráno 13. 631,- Kč. Výtěžek za okres Třebíč činil 1. 167. 000,- Kč, který Oblastní charita Třebíč použila na podporu postižených tsunami na Srí Lance, rekonstrukci budovy v Třebíči pro mentálně a zdravotně postižené a seniory, podporu pečovatelské služby v Kněžicích a Hrotovicích, podporu projektů farních charit, příspěvek na zajištění pitné vody pro děti v Libérii, Mikulášskou nadílku pro děti z uprchlického tábora ve Zbýšově, příspěvek na elektricky poháněný invalidní vozík pro těžce zdravotně postiženou osobu.

Proto vám už nyní chceme poděkovat za každý i sebemenší příspěvek a věřte, že až u Vašich dveří zazvoní 6. ledna koledníci s pokladničkou s logem Charity a průkazem tříkrálové sbírky, budou vámi věnované prostředky použity ve prospěch sociálně slabých a trpících.

Poděkování patří rovněž všem těm, kteří se podíleli svou účastí na uskutečnění této sbírky.

JZ

Předvánoční zpívání se vydařilo

Že máme v Dalešicích děti šikovné, o tom jsme se mohli přesvědčit také při pěveckém koncertu sboru ZPÍVÁNÍ, tvořeno žáky naší školy a souboru PODHORÁČEK z hrotovické školy. Jako každý rok i letos se jeden z jejich koncertů uskutečnil v naší sokolovně. Zazpívali nám celou řadu písní a navodili příjemnou předvánoční náladu. Vedoucí sboru pan učitel Miloslav Jonáš a paní učitelka Kateřina Kosová s dětmi nacvičují už několik let. I když dochází v souboru každoročně k obměně účinkujících, dokáží děti ke zpívání motivovat a zorganizovat pro soubor celou řadu předvánočních vystoupení. Je dobře, že se věnují této ušlechtilé činnosti a snaží se kultivovat dětské hlasy.

Poděkování patří všem za předvedený výkon. Účinkujícím dětem i jejich sbormistrům. Těšíme se, že se s mladými zpěváčky opět napřesrok potkáme v naší sokolovně při dalším předvánočním zpívání.

RŠ

Letošní půlnoční bude trochu jiná

Jako každoročně i letos bude štědrovečerní půlnoční mše svatá v našem kostele už v 16.00 hodin. To je všeobecně známo. Letošní průběh bohoslužby však bude přece jenom jiný.

Letos se můžeme těšit na provedení České mše vánoční Jana Jakuba Ryby „Hej mistře“, kterou nastudoval místní smíšený chrámový sbor, se kterým budou účinkovat další zpěváci a hudebníci z Dalešic a okolí.

Dirigentské taktovky se chopil a vše zorganizoval MUDr. Zdeněk Kovář.

Česká mše vánoční se stala symbolem Vánoc. Její autor J. J. Ryba ji zkomponoval a poprvé uvedl v kostele v Rožmitále o Vánocích v roce 1976.

V našem kostele zazní tóny tohoto překrásného, ale náročného díla v ucelené podobě vůbec poprvé a to díky obětavosti a také umění všech našich účinkujících. Určitě se jim podaří zvládnout náročné pěvecké party a připraví nám překrásný kulturně duchovní zážitek. Je nutno jim poděkovat za snahu a elán, s jakým se do nácviku pustili a přejeme, aby se jim vše vydařilo. Držíme Vám palce a děkujeme!

RŠ

Sbor dobrovolných hasičů v Dalešicích

Milí spoluobčané,

Také Vám ten čas tak strašně rychle utíká? Rok se s rokem sešel a opět listujeme ve vánočním zpravodaji. V našich domovech voní sváteční cukroví a v našich hlavách se střídají vzpomínky na to, co bylo, s myšlenkami na to, co nám nový rok přinese.

Proto bych ráda touto cestou poděkovala všem, kteří se na činnosti Sboru dobrovolných hasičů v Dalešicích podíleli a stále podílí, ať už starším nebo mladším členům, všem těm, kteří jsou ochotni obětovat něco ze svého volného času (a že ho není nikdy dost!) pro dobrou věc a pro ostatní. Víím, že ne vše se povedlo tak, jak bychom si přáli. Ale vzpomeňte třeba na zdařilou akci v Myslibořicích a kolik legrace jsme si tam užili. Nebo na závodech ve Valči, kde bojovala všechna naše družstva (mladí hasiči, ženy, muži). Sestavili jsme dokonce i družstvo veteránů a těm se podařilo porazit domácí borce. A hasičská soutěž O pohár obce Dalešice byla opět důstojným vyvrcholením našeho snažení. Počasí nám přálo, účast byla opravdu hojná a výsledky nadprůměrné, tak co si přát víc? Snad jen, aby to za rok vyšlo zase! Ještě mi dovolu, abych Vás všechny jménem Sboru dobrovolných hasičů Dalešice co nejsrdečněji pozvala na HASIČSKÝ PLES, který se bude konat v sobotu 28. ledna 2006. Hrát bude opět skupina pro všechny generace MACHEN MUSIC a těšit se můžete i na bohatou tombolu. Vezměte si sebou dobrou náladu a my se vynasnažíme, aby Vám zase vydržela až do ranních hodin.

Na závěr bych chtěla všem popřát pevné zdraví do nového roku a ať nám tento rok 2006 přinese i štěstí a pohodu.

Jana Čaňková
za SDH Dalešice

Poděkování

Chtěl bych touto cestou poděkovat panu Petru Tkanému, který daroval obci osmnáctiramenný křišťálový lustr. Lustr po jeho vyčištění bude nainstalován do kaple sv. Kříže.

Rovněž poděkování patří panu Rudolfo Špačkovi, který provedl nátěr veškerých kovových křížků v k.ú. Dalešice a opatřil nátěrem Boží muka u Bezděkova.

JZ

Konec roku – čas bilancování a hodnocení

V tónech vánočních koled a sladkých vůní nesoucích se z oken, snadno zapomeneme na fakt, že konec roku znamená také čas bilancování a hodnocení.

Myslím, že ten letošní rok byl pro Dalešice velmi úspěšný a věřím, že to nevidíme pouze my v zastupitelstvu, ale také většina občanů naší obce.

S čím tedy můžeme být spokojeni? Podařilo se dokončit 1. etapu budování sportoviště, nová stavební místa mají vybudována kompletní inženýrské sítě, všechny zastávky pro autobusovou dopravu odpovídají předepsaným požadavkům a tak nám nehrozí zhoršení dopravní obslužnosti. Co je ale největším úspěchem? Jako jedna z mála obcí v celém regionu se nám podařilo dosáhnout na dotace z rozvojových fondů EU a proto nás čeká začátkem příštího roku čilý stavební ruch – oprava místních komunikací. Před námi je také dokončení víceúčelového a dětského hřiště u sportovního areálu, které se nepodařilo dobudovat do konce roku. Pracuje se také na vytýpování a získání pozemku pro výstavbu nového bytového domu.

Místní farností se povedl husarský kousek – získala příslib státní dotace na velkou rekonstrukci kostela sv. Petra a Pavla. Pevně doufáme a snažíme se, aby se něco podobného podařilo i sokolské organizaci na opravu sokolovny. Současně se pracuje na projektu úpravy městečka jako podkladu pro žádosti do fondů EU.

Díky usilovné práci a promyšlené koncepci rozvoje, máme velkou naději, že podmínky pro život v naší obci budou stále lepší a všem se nám zde bude lépe žít.

Ing. Petr Čapoun

***Za stavební komisi, která se účastní
všech jednání týkajících se výstavby
v obci a podílí se na jejich úspěšné
realizaci, Vám přeji pohodové prožití
vánočních svátků a mnoho nejen
stavebních, ale i osobních úspěchů
v novém roce.
Ing. Petr ČAPOUN***

Bohoslužby o vánocích

24. 12. 2005 - Štědrý večer
- mše sv. ve 16,00 hod.

25. 12. 2005 - Slavnost Narození Krista
- mše sv. v 9,30 hod.

26. 12. 2005 sv. Štěpán
- mše sv. v 9,30 hod.

1. 1. 2006 - Nový rok
- mše sv. v 9,30 hod.

Z naší farnosti

Protože se blíží vánoční svátky a tím i vydání Vašeho vánočního zpravodaje, rád bych se s Vámi podělil o to, co jsme opět v dalešické farnosti prožili. Jako každoročně Vás po Novém roce navštívily děti z naší farnosti jako Tři králové s prosbou o příspěvek na Charitu.

Jarní prázdniny jsme s mládeží opět trávili na lyžích v Orlických horách.

Na sobotu před Květnou nedělí zve brněnský biskup mladé na setkání do Brna, takže i letos jsme se tam vydali, tentokrát v pěkném počtu, protože s námi jeli i ti, kteří se připravovali na biřmování.

V polovině května jsme se jako farnost vydali na týdenní pouť po francouzských poutních místech. Navštívili jsme známá poutní místa jako je La Salette, Lurdy (*na snímku*), také jsme mohli obdivovat krásná města jako Avignon, Carcassone, Marseille nebo Monte Carlo v Monaku. Celý týden byl opravdu krásný jak po duchovní stránce, tak i po stránce poznávání nových míst a nechal v každém z nás veliké zážitky. Bohu díky za tuto krásnou pouť. Na první neděli v červnu budou vzpomínat děti, které přistoupily k 1. sv. přijímání.

Jako každoročně i letos se konala v půlce července pouť mladých do Hlubokých Mašůvek, tentokrát také poprvé nejen pěšky, ale i na kolech.

Koncem července jsme vyrazili už popáté na Letní farní tábor do Orlických hor. Letos se ho zúčastnilo přes 60 dětí a vedoucích. Prožili jsme tam opět nezapomenutelné chvíle pod stany v krásné přírodě. S mladými jsme ještě koncem prázdnin podnikli výpravu do rakouských a slovinských Alp.

V září jsme oslavili druhé výročí vzniku oddílu Kolibříků, kde se scházejí děti a mládež ze všech tří farností. Společně podnikáme spoustu různých akcí a výjezdů (zájezd do Prahy, vikendový pobyt v Telči, 200 let výročí bitvy u Slavkova...)

Na podzim byla tradiční Drakiáda ve Valči na louce za farou a florbalový turnaj pro děti ze všech tří farností.

Informace sboru pro občanské záležitosti

Ve druhé polovině roku se narodili:

Veronika Slavíková a Vojtěch Sobotka
Oběma dětem přejeme šťastné dětství.

Sňatek uzavřeli:

Rostislav Doležal a Erika Zelinková
Petr Buršík a Eva Bartošová
Milan Hohberger a Lenka Kováčiková
Novomanželům blahopřejeme!

Navždy jsme se rozloučili s těmito spoluobčany:

Janem Pacalem
Františkem Juránkem
Marií Baumanovou
Boženou Khorovou
Miladou Kudláčkovou
Pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Životní jubileum v první polovině roku 2006 oslaví:

leden:	Kočí Josef	70 let	květen:	Bílek Otakar	60 let
	Potůčková Jarmila	80 let		Lankaš Miroslav	65 let
únor:	Kazatelová Jarmila	75 let		Mandlová Anděla	85 let
březen:	Malcová Vlasta	70 let		Valová Marie	60 let
duben:	Chládek Vítězslav	75 let			

Všem oslavencům blahopřejeme!

BS

V neděli 2. října proběhlo za účasti gen. vikáře brněnské diecéze Mons. Mikuláška slavnostní zehňání nové kaple sv. Václava ve Studenci. I když se nejedná přímo o naši farnost, je to velká událost pro celé naše třebečské děkanství. Co se týče oprav kostela, tak se letos podařilo opravit bání na věži kostela (opravit a natřít plechy, opravit krov a instalovat nový kříž na vrcholu věže). V příštím roce bychom s opravou kostela chtěli pokračovat (opravit fasádu, střechu, vymalovat vnitřek kostela...)

Opět chci říct díky Bohu a Vám všem za vše, co se i s Vaší pomocí podařilo a těším se, že společně budeme pokračovat v započatém díle. Přeji Vám všem požehnané a radostné vánoční svátky a do nového roku vše dobré.

*P. Petr Holý
duchovní správce farnosti*